

Duhovi i Crkva

Blagdan Duhova nadahnjivao je oca Vendelina na propovijedi o velikoj ljubavi Božjoj prema čovjeku, o čovjeku čije je cijelo biće hram Duha Svetoga i o Crkvi. "On nam daje vrhunaravne darove, osobito ljubav, dakle on je početnik milosti, oprostjenja grijeha, čistoće i svetosti, on je veza ljubavi između Boga i čovjeka. Sav vrhunaravni život, i sve ono što u nama podržava i goji taj život, dakle i sama sv. Crkva, jest djelo Duha Svetoga. Ona je pravo kraljevstvo njegovo u kojem on vlada i dijeli kao neograničeni gospodar razna dobra i razne službe. Sve to odaje božansku moć", propovijedao je na Duhove otac Vendelin.

Govoreći o ljubavi Božjoj prema ljudima, on postavlja tri pitanja - koga to Bog ljubi, koliko ga ljubi i zašto nas toliko ljubi? On odgovara da je Bog ljubio nas ljude, svoja stvorenja, djelo ruku svojih. Ljubio nas je više nego što je ljubio ohole anđele koje je odbacio od sebe. Nas, uprkos svim našim grijesima, Bog nikada nije prestao ljubiti. Odgovor na drugi dio pitanja o. Vendelin smatra vrlo teškim i piše da dosada nitko nije u potpunosti dao odgovor, pa mu se najbolje učinilo prenijeti rečenicu iz Svetoga pisma koja u sebi sadrži savršen odgovor. "Bog je toliko ljubio svijet da nam je dao jedinorođenoga Sina." Ovoliku ljubav, kazuje otac Vendelin, teško je pojmiti ljudskim umom. "Čovjek se žrtvuje za čovjeka, ali ovdje Bog daje Sina svoga jedinorođenoga, daje ga za čovjeka. Ali kakva čovjeka? Čovjeka neposlušna, nezahvalna, grešna. Bože, to je ljubav nepresežna. Ničega nema na svijetu, što nam Bog ne bi dao, jer kad je ono dao što mu bijaše najmilije, dat će nam sigurno i ono ostalo", zaključuje o. Vendelin.

No on postavlja i pitanje komu imamo zahvaliti što smo upoznali sve ono što je Sin Božji za nas učinio? Upravo Duh sveti jest taj po kojemu upoznajemo Krista i čijom su jakošću i apostoli propovijedali Isusa Raspetoga i njegovo uskrsnuće. "Duh Sveti jest onaj koji je ovu riječ, ovaj nauk u Crkvi Kristovoj zajedno sa Crkvom sačuvao za sva vremena i kroz brojne borbe i progonstva. Pa ipak tako slabo poznajemo Duha Svetoga i djela koja je on za nas učinio", kazivao je otac Vendelin napominjući da se mi, upravo zato jer ga ne poznajemo, zapravo vrlo slabo molimo Duhu Svetome. Razlog zašto je to tako nalazi u našoj sjetilnosti. Naime, mi teško shvaćamo stvari koje do nas ne dopiru putem naših osjetila, a "niti ne opažamo tihi šapat i mirno djelovanje Duha Svetoga u nama".

"Velika svoja djela izveo je u svijetu i izvodi još i danas posve mirno i tiho: posvećuje i oslobađa duše od grijeha u sakramentima krsta i pokore, a svoju Crkvu vodi k pobjedi strpljivošću i mukom. Ljubav, radost, nuratnji mir i vjera djeluju u srcima ljudskim tako nježno na naša osjetila da mi i ne opažamo silu

koja tu djeluje", govorio je o Duhu Svetome o. Vendelin pronalazeći upravo u ovome objašnjenju zašto treću božansku osobu, Duha Svetoga, tako malo poznajemo. A taj Duh Sveti, govorio je o. Vendelin, ne stanuje samo u našoj duši, nego i u našem tijelu. "Po tome je naše tijelo hram duha Svetoga, blagoslovljen i posvećen njegovom prisutnošću, sveta posuda, svetija od starozavjetnog kovčega, jer u njemu nosimo, ne ploče zakona, već samoga onoga koji zakon donosi. Jedva možemo dosta visoko misliti o dostojanstvu i poštovanju koje pristaje našem tijelu zato jer u njemu stanuje Duh Sveti", objašnjavao je o. Vendelin nukujući nas da poštuju to naše tijelo u kojem stanuje treća božanska osoba, da ne omalovažavamo, niti ga bezobzirno vrijeđamo. Poziva nas također da budemo sretni da nam se pružila prilika da služimo tom svetištu Duha Svetoga. No pozvani smo da jasno vidimo da su i tijela naših bližnjih također hramovi u kojem "Bog stanuje u punini svoga boženstva".

U jednoj svojoj propovijedi o Duhu Svetom i Crkvi o. Vendelin priča kako su apostoli morali propovijedati Isusov nauk u jednom dosta neprijateljskom okruženju. A bili su priprosti i siromašni, bez veće naobrazbe, bez osobitih sposobnosti i sprema... "Samo je Bog mogao dati ovakvim ljudima ovakav nalog i samo ih je on mogao dovesti do pobjede", odgovara o. Vendelin i dodaje da je upravo Duh Sveti onaj koji je "izveo ovo ogromno i veličanstveno djelo napunivši duše apostola i osposobivši ih i oduševivši za ovu nadčovječansku zadaću. Pripovijedajući o povijesti Crkve i o svemu što je ona kroz vrijeme prolazila o. Vendelin ne zaboravlja ni vremena unutarnjih borbi i nastanka velikih hereza. I tu nalazi Duha Svetoga kao onu silu koja je bila uz Crkvu u njenim borbama i sačuvala joj čistim nauk evanđelja. "Tako su i kasnije, u svako doba, nasljednici apostola, pomoću istog Duha Svetoga, kojega je obećao Gospodin svojoj Crkvi sve do konca, lučili uvijek svjetlo od tmine, istinu od laži, pravu nauku od krivovjersva, i Crkva, građena na pečini Petrovoj iziđe uvijek iz svih borbi kao pobjednica. Kraljevstva i carstva su propala, ali ona još stoji jer je Duh Sveti uz nju. Ustat će na nju i sadašnji njeni neprijatelji, ali Crkva će i nadalje ostati nepokolebljiva jer nju štiti Duh Sveti koji će poraziti sve bezbožnike", govorio je svojim vjernicima o. Vendelin pokušavajući naglasiti kako ne može dovoljno objasniti koliko smo sretni što se nalazimo u Crkvi, u kući Božjoj.

Sluga Božji Vendelin Vošnjak